

Miha Mohor

Kaj pa spričevalo?

Zaskrbljeni očka prvič pusti hčerko na žur. Da bi se prepričal, če bo z njo vse prav, ji skrivaj sledi. Ni mu pretežko celo splezati na drevo, da laže opreza za njo. Tam na veji utrujen zakinka, kar ga nenadoma zbudi zvonjenje telefona v žepu. Še ves dremoten seže po njem, toda pri tem izgubi ravnotežje. Veja pod njim zahrešči in očka strmoglavi. Najprej na planke pod seboj in nato v vodo. Parčki na klopcah se v grozi razbežijo. Samo na eni klošar dvigne klobuk in vpraša: »Kaj, a so vas vrgli z aviona?« Očka pa v črni obleki in z metuljčkom leze po vseh štirih iz vode ...

Če ne že kak prejšnji, te ta pripetljaj v romanu *Spričevalo* spravi v smeh. Ker pa je pisatelj Slavko Pregl s knjigami, kot so *Odprava zelene-ga zmaja*, *Geniji v kratkih hlačah*, *Geniji v dolgih hlačah* ali *Srebro iz modre špilje*, tvoj stari znanec, ni nobenega presenečenja. Za njegova mladinska dela sta prav značilna radoživost in humor. Seveda pa Preglu ne pride na misel, da bi se izogibal resnim temam o bolečih trkih

mladostnikov s svetom odraslih. V *Spričevalu* nam predstavi devetošolca Mateja ter njegovega mlajšega brata Lenarta. Izvemo, kako zaideta v pobalinsko družčino tatičev koles, kako boleče je Matejevo srečanje s policisti, ter kako pomembna so pričakovanja, zaupanje in ljubezen njegovih staršev. Pri vseh zapletih in razpletih zelo zanimivo vlogo odigrajo tudi punce.

»Svet, v katerem živimo, je pogosto umazan,« je nekoč dejal pisatelj. »Zaradi tega ne izgubljam glave, ker verjamem, da so mladi ljudje pametnejši od nas. Zato jim po svojih močeh skušam ponujati dobronamerni humor. Tako so težave bolj obvladljive.«

In kje je tu spričevalo? Se sprašuješ, zakaj je Pregl svoji knjigi izbral tak naslov? No, naj ostane še kakšna skrivnost, ki te vabi, da vzameš knjigo v roke. Na Osnovni šoli III Murska Sobota je niso le prebirali, ampak so s Slavkom Preglom ob podpori mentorice Suzane Novak tudi poustvarjalno tekmovali.

IZ LENARTOVEGA DNEVNIKA

Ponedeljek

Dolgo sem spal, dokler ni zazvonil telefon. Ne zaslonu je pisalo, da me moja klapa nestrpno čaka, da se dogovorimo. Ker sem slišal, s kakšnim tonom mi je prijatelj govoril po telefonu, se mi je takoj začelo muditi. Zaklenil sem se v kopalnico in dal glasbo najbolj na glas ter se začel prhati. Ker ni nihče trkal na vrata, sem vedel, da nikogar ni doma. Hitro sem se uredil do konca in se s kolesom odpravil do ostalih. Vsi so me že nestrpno čakali. Na zmenek danes zvečer sicer ne morem iti in to sem pojasnil svoji puncici. Dijo!

Torek

Danes je mama ugotovila, da sem ji ukradel denar, zato da sem prišel v klapo. Z očetom sta se med pogovorom v avtu postavila v vlogo zelo tečnih in neprijaznih staršev. Težila sta mi s tem, kaj vse imam zastoj, ter me spraševala, kaj vse smo že ukradli. Želela sta izvedeti tudi, kdo je v tej klapi. Ponižno sem odgovarjal na njuna vprašanja. Počasi sta informacije vlekla iz mene, a vsega itak nisem povedal. Ko smo prišli do babice, me je tudi ona napadla z vprašanji; kje je Matej in ali je vse v redu ... Zdaj sem pa pri babici, zato bom ju3 nadaljeval! Adijo!

Sreda

Pri babici sem se včeraj imel lepo. Jedel sem zdrob, kasneje za kosilo pa rižoto, saj ona naredi to najboljše na svetu. Zvečer sem se z njo

še malo pogovarjal ter kasneje šel na zmenek. Tam sem tudi užival, ampak tega ne bom opisoval, ker nimam časa – grem na košarko.

Četrtek

Matej mi je depresivno razlagal, kaj se je dogajalo v kuhinji. Baje, da sta mu mama in oče težila z enakimi rečmi kot meni. Mislim, da ju kar malo skrbi za naju, ker menita, da sva zašla v čudno družbo. Po mojem mnenju sva z Matejem v dobri družbi in ne razumem, zakaj bi morala biti tako popolna, kot sta bila onadva. Nikoli ne bi mogla biti takšna, saj so zdaj drugi časi in drugi učitelji ter drugačna družba. Zdaj pa me muči depresija, zato bom kar nehal.

Petek

Ta dan je bil zelo zanimiv. Matej mi je razlagal o svoji puncici Sinji, s katero se danes dobita na klopi pri reki. Rekel je, da se poznata iz šole in da mu je zelo všeč. Povedal mi je, kako jo je z žura po valeti odpeljal domov na kolesu, ker si je njen oče zvil gleženj in ni mogel priti ponjo. Poslušal sem tudi telefonski pogovor, v katerem jo je povabil ven. Pred tremi minutami pa sem ga opazil, kako zamišljeno gleda v strop in si mrmra: »Sinja ...« Moram na kosilo! Njami!

Napisala: Asja Benčec, 12 let

SINJINO PISMO

Ljubljana, 22.10. 2005

Dragi Matej!

Zanima me, ali si staršem že povedal, da so te policisti pretepli. Ker te imam rada, me skrbi zate in nočem, da se ti zgodi še kaj hudega. Še vedno sem razočarana, ker si šel krast kolesa. Kaj si mislil? Upam, da se ne boš več družil z Denisom, saj je zares slaba družba. Pravzaprav ne vem, zakaj ga sploh imaš za prijatelja. Pustil te je prvo sekundo, ko je zagledal policijski avto. Zate mu sploh ni bilo mar, samo zase je poskrbel.

Ali imaš naslednji petek čas? V kinu je zelo zanimiv film, ki bi si ga že dolgo rada ogledala.

Hitro odpiši.

Tvoja Sinja

Napisala: Tija Borovič, 12 let

Pisatelj med svojimi bralci na OŠ III v Murski Soboti

Društvo Bralna značka Slovenije – ZPMS
Miklošičeva 16
1000 Ljubljana
tel. 01 4300 557, 01 4300 558
faks. 01 2396 722
e-naslov: info@bralnaznacka.si
splet: www.bralnaznacka.si

INTERVJU Z MATEJEM

Matej, zakaj so tolpe tako mamljive?

Če zaideš v tolpo, spadaš med tiste kul fante, ki delajo nevarne stvari in dobijo veliko punc.

In se nikoli ne počutiš krivega? Da bi imel slabo vest?

Seveda se. Za veliko stvari sem se tako počutil. Delali smo stvari, ki jih pri teh letih ne bi smeli. Na primer kadili, pili, kradli ...

Pa vas niso nikoli zalotili?

Ja, zalotili so nas pri kraji koles. Šef tolpe nas ni opozoril, da prihajajo policisti. Moja prijatelja pa sta me izdala.

Kako pa je ta dogodek vplival na ljudi okoli tebe?

Zelo slabo. Starši mi niso več zaupali.

Kdo ti je pomagal vse to premagovati?

Moji prijatelji, družina in moja punca.

Imaš kakšen nasvet za najstnike?

Poslušajte svoje najbližje, kajti oni vam res želijo vse dobro.

P.M.Š., novinarka Pila.

Napisala: Pija Milana Štrakl, 12 let

Društvo Bralna značka Slovenije – ZPMS se v imenu bralcev zahvaljuje podjetju COMITA d.d., ki je desetim slovenskim šolam poklonilo celoletno naročnino na literarno revijo Kekec.